

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1140

ערב שבת קודש פרשת צו י"א ניסן, ה'תשע"ז (7.4.17)

"לך אזבח זבח תודה ובשם ה' אקרא"

(תהילים קטז)

י"א ניסן יום הולדתו של הרבי שליט"א מלך המשיח

בברכת חם ססו כל ושלח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

איזה נס ג-ד-ו-ל!

מובן שכאשר השינוי הוא לא רק בטבע הנהגת העולם אלא גם בטבע שמצד הנהגת התורה – הרי זה נס גדול ביותר.

ובמקרה שלנו – הסדר שנקבע בעבודת הבירורים מצד התורה הוא שאת הניצוצות שבשלושת הקליפות הטמאות אי אפשר לברר אלא צריך לדחות אותם לגמרי. ולפי זה, כאשר בכורי מצרים (שהם משלושת הקליפות הטמאות) מבקשים לשלוח את בני ישראל ונלחמים עם המצרים עבור כך – זהו שינוי בטבע שמצד הקדושה, ולכן הוא נס גדול.

שינויים מרחיקי לכת

לפי כל זה אפשר להבין את הקשר בין פרשת צו ל'שבת הגדול':

על שבעת ימי המילואים (ימי הקמת וחנוכת המשכן) שאודותם מסופר בפרשה, מבואר בליקוטי תורה שהם נקראים ימי המילואים מלשון מילוי ושלמות, כי לעתיד לבוא, כשתהיה תכלית השלימות כתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה" (הירח יאיר כמו השמש), ומעין זה היה כשהוקם המשכן, שאז התחוללה פעולה רוחנית דומה.

בחסידות מוסבר על הענין של "והיה אור הלבנה כאור החמה", שעכשיו הלבנה מקבלת את אורה מהשמש ואילו לעתיד לבוא, בהתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח מיד ממש, יהיה לה אור עצמי משלה. כלומר, עכשיו הלבנה היא בדרגת 'מקבל' ולעתיד היא תאיר מעצמה. גם ספירת המלכות המקבילה ללבנה תתהפך לדרגה של אור וגילוי באופן שתאיר מצד עצמה. אם כן, גם כאן קיים בדיוק אותו

ממצרים, ועדיין היה צריך להתרחש הנס של מכת בכורות, כלומר שלא רק שלא היתה בנס תועלת גדולה לבני ישראל אלא שלכאורה לא היתה בו תועלת כלל!

אלא שהמיוחד בנס של 'שבת הגדול' יותר מניסים אחרים היה בזה שמי שהרג את שונאי ישראל היו בכורי מצרים! בזמן גלות מצרים, בעת שפרעה בשיא תוקפו. ודרישת הבכורים

מאבותיהם ומפרעה היתה בתקיפות כזו עד שעשו איתם מלחמה והרגו הרבה מהם – זהו נס גדול שלא היה כמוהו בשאר הניסים.

בכל שאר הניסים הצלת בני ישראל היתה באופן כזה ששונאי ישראל טבעו בים, נהרגו, או שהיהודים שלטו בהם, אבל נס זה היה בצורה כזו שבכורי מצרים עצמם נלחמו שישחררו את ישראל. זהו ענין שנקרא "אתהפכא חשוכא לנהורא" – להפוך את החושך לאור – להשתמש במצריים עצמם לטובת בני ישראל.

שינוי מצד הקדושה

ביאור נוסף יסיביר יותר מדוע נס זה נקרא נס גדול: עניינו של נס הוא שינוי הטבע, ומזה

אחד הכללים הידועים בתורה הוא שלפרשת השבוע יש קשר לזמן שבו קוראים אותה. לפי זה מובן שיש קשר בין 'שבת הגדול' לפרשת צו. רבי שניאור זלמן בעל התניא (אדמו"ר הזקן) מסביר בשלחן ערוך מהו הנס שלזכרו נקבע 'שבת הגדול'. באותה שנה של יציאת מצרים חלה השבת שלפני פסח בתאריך י' בניסן, שזהו היום בו היו צריכים בני ישראל לקחת לעצמם כבשים לקרבן פסח לפי ציווי ה'. כשלקחו בני ישראל את הכבשים, התקבצו סביבם בכורי מצרים ושאלו אותם לפרש מעשיהם. השיבו להם ישראל שזהו קרבן לה' על כך שיהרגו את בכורי מצרים. שמעו הבכורים את הדברים בתדהמה וחיש מהר הלכו לאבותיהם ולפרעה לבקש מהם שישחררו את בני ישראל וישלחו אותם מארץ מצרים. בקשתם נתקלה בסירוב, ובשל כך יצאו נגדם הבכורים במלחמה והרגו הרבה מהם, כמו שכתוב בתהלים "למכה מצרים בבכוריהם". לזכר הנס הזה קבעו את השבת שלפני פסח לדורות בשם 'שבת הגדול'.

נס ללא תועלת?

וכאן עולה השאלה, ראשית, מה כל כך גדול בנס הזה? ושנית, הרי גם לאחר שנהרגו הרבה מצרים במלחמה זו לא יכלו בני ישראל לצאת

ניצוצות של גאולה

צו

לוח השבת

פרשת צו (שבת הגדול)

לפי שעון קיץ	הדלקיין	מוצאי שבת
ירושלים	18:27	19:41
תל-אביב	18:42	19:43
חיפה	18:34	19:43
באר-שבע	18:44	19:43
ניו-יורק	19:09	20:10

הפטרה: כה אמר ה' וגו', א - אבדה האמונה וכתרה מפיהם - כה אמר ה' אל יתהלל גוי (ומלגין הפסוקים שבניהם). (ימיה זכא - כח: כב - כג)

במנחה: אומרים סדר הגדה של פסח מעבדים היינו עד לכפר על כל עונותינו

י"ל ע"י: האגודה למען

הגאולה האמיתית והשלימה
עורך: הרב זמורני ציק
מנהל אדמיניסטרטיבי: יצחק רחמימי
משלוחים: מנחם רוה
עצמאות 67, בת-ים עיר הגאולה, ת.ד. 3084
טל': 03-658-4633 פקס: 03-657-3816
מטות הרבי שליט"א מלך המשיח בחייה: צילום ש. רוטנ
אימייל: shageulacom@gmail.com
www.hageula.com
אינטרנט: www.moshiach.net

דבר מלך

רואים את הנסים

ונוסף לזה - ה"ז באופן ד"אראנו נפלאות": הנפלאות הן בגלוי באופן שיכולים לראותם בעיני בשר. ויתירה מזו - "אראנו", הקב"ה עצמו מראה את הנפלאות, מובן א"כ שזה למעלה מכל מדידה והגבלה, וגם - שהכל מתגלה, נראית האמת והפנימיות דהנהגה טבעית, והגילוי הכללי דהנהגה נסית, עד - גם הגילוי ממה שלגמרי "נפלא".

(משיחת י"א ניסן תשנ"א)

שבועים נפש ירדו אבותיך מצרימה

(הגדה של פסח)

בצבאות השם שירדו למצרים נמנו בדיוק שבעים נפש. מספר שכלל את יעקב אבינו הבחיר שבאבות וגם ילדה יהודיה קטנה, שנולדה בדיוק אז, ושמה יוכבד. מספר זה של צבאות השם, אינו סתמי. מהפסוק: "יצב גבולות עמים למספר בני ישראל", למדים שמספרם הכללי של האומות - שבעים, הוא מפני שמספר בני ישראל שירדו למצרים - הוא שבעים, בהם נכללת גם ילדה יהודיה קטנה!

מעלתם של ילדי ישראל כחלק מצבאות ה' בולטת ביציאת מצרים, "הם הכירוהו תחלה". גם בגאולה העתידה על ידי משיח צדקנו, תהיה לילדי ישראל מעלה גדולה "כימי צאתך מארץ מצרים, אראנו נפלאות. (מעין חי)

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה

(שמות ו, ו)

האומות, החריבו בית המקדש ובטלו אש תמיד, לכן נאמר באדום בעת שיפרע ממנה הקב"ה: "לילה ויומם לא תכבה" (ישעיה לד)

היא בטלה את ענן הקטרת במקדש, לכן "לעולם יעלה עשנו". (שם) נאמר בה "שכח אל הסתיר (תהלים ז) היא אמרה (ישעיה לד) פניו בל ראה לנצח", לפיכך (עובדיה א) "לנצח נצחים אין עובר בה", "ולא יהיה שריד לבית עשו כי ה' דבר", "ונתתי את נקמתי (יחזקאל כה) וכתביב באדום ביד עמי ישראל".

(מדרש לקח טוב)

מוזל טוב

להרב ר' אהרון ורעייטו אושרה שאער

להולדת הבת החיילת בצבאות ה'

ויזכו לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה של זמן הגאולה האמיתית והשלימה ומתוך נחת רוח לרבי שליט"א מלך המשיח

הוראת מלך המשיח שהצילה אלפים: החזקת ספר החת"ת וקופת צדקה

חומש תהלים תניא

בדיקת המזוזות והתפילין - אם לא נבדקו בי"ב החודשים האחרונים

מוזל טוב

להרב ר' משה ורעייטו לוי לבוא הבן הת' אברהם בקשרי השידוכין עב"ג אסתר

למשפחת הרב עופר ורעייטו גוטליב יאה ביתם - בנין עדי עד מתוך הרחבה של זמן הגאולה בהתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח

היום יותר מתמיד, רואים

ניסים גלויים!

בפניה לרבי שליט"א מלך המשיח בבקשת ברכה, עצה והדרכה באמצעות אגרות הקודש

חייגו למוקד הברכות: 1900-508-770 או באתר האינטרנט: www.igrot.com

נפלאות עכשיו

המהפך שבמצעים

הטלפון שלי והצעתי שאם ברצונו להמשיך ולהניח תפילין "רק תקשר". התברר שהוא גר בסמוך אלינו. אכן למחרת ביום שישי הוא התקשר והנחתי לו תפילין בפעם השניה.

בימים הבאים, המשכנו להניח לו תפילין, ואז סיפר כי עד גיל 22 הוא לא ידע כלל שהוא יהודי, עד שסבתו גילתה לו את זה. גם אז לא היה לו מי שילמד אותו מה זה יהודי. הבית היה מנותק לחלוטין מכל עניין של שמירת מצוות.

הוא סיפר כי מאז שנודע לו על יהדותו, התעורר בו רצון חזק להתקרב ליהדות ועד אשר לפני כשנתיים החליט לעזוב את עבודתו (עבד שם כמהנדס מכונות מצליח במפעל ענק) ועלה לארץ.

כשהתחלנו לעכל את גודל הניתוק בו הוא חי, שאלנו אותו האם הוא עשה "ברית" ומשנענו בשלילה, יצרת קשר עם ארגון "ברית יוסף יצחק" ועל ידם הוא זכה להכנס בבריתו של אברהם אבינו. כשנשאל איזה שם יהודי הוא בוחר, אמר שרוצה להקרא בשם "שמחה".

משהתקרב חג הפסח, עזרנו לו להכין את הבית חג. היה זה הפסח הראשון, שנוהר מאכילת חמץ. מאבי הרב מישאל, הוא שמע הסבר ברוסית על מושגים ביהדות.

ר' שמחה החל להגיע באופן קבוע בשבתות לבית כנסת חב"ד. באחת מהזדמנויות אחר, שהוא חש שגולד פה מחדש. כעת הוא מבין יותר מדוע חש רגש של אהבה עצומה ל"בורוך"! כשכוונתו ל"קדוש ברוך הוא", אלא שבהגייה אשכנזית זה נשמע "בורוך".

בתוך זמן קצר החל לחבש כיפה באופן סדיר וכן החל לגדל זקן, הופעתו השתנתה לחסיד ותיק ורגיל. צריך רק לזכור שכל המהפך הזה, החל ממפגש של "השגחה פרטית" בדרך ל"מבצע תפילין".

באמצעות ה"מצעים" הידועים, אותם מבצעי המצוות לזיכוי הרבים, חולל הרבי שליט"א מלך המשיח את המהפך האדיר, שהכשיר את דורנו גאולה. על מהפך פרטי כזה מתוצאות "מבצע תפילין", מספר הת' שמואל אהרונסון, אז עדיין תלמיד בתלמוד תורה "צמח צדק" בפתח תקוה.

"לפני קצת יותר משנה, ביום חמישי בשבוע, יצאתי עם אחי שניאור זלמן בשעות אחר הצהריים ל"מבצע תפילין".

היה זה בשעות אחר הצהריים המאוחרות, כוונתנו הייתה להגיע לאזור השוק בפתח תקוה, שם היו לנו כבר חברה קבועים שאנחנו מניחים להם תפילין.

כשיצאנו לרחוב, הבחנתי ממרחק מישהו מוכר לי, אחד מאותם שנהגנו להניח להם תפילין.

התלבטות קצרה, לעצור או להמשיך לשוק? החלטתי לנסות. קראתי לעברו האם הניח תפילין היום.

בדיוק ברגע זה חלף צעיר גבוה (1.90) שכנראה חשב שאני מתכווין אליו ושאל האם אמרתי לו משהו.

כבר רציתי לענות לו בשלילה, הצעיר היה נראה ממוצא רוסי מובהק. התלבטתי האם הוא בכל יהודי, אבל משהו פנימי עצר בעדי. "כן, אני מתכווין אליך, האם הנחת תפילין היום?".

"אבל מה זה תפילין" שאל. "אתה יהודי?! המשכתי.

התברר שהצעיר כבן 36, וולדימיר שמו, הינו יהודי שעלה מרוסיה לפני כשנתיים, ובקושי מדבר עברית. התחלתי להסביר לו במילים ובתנועות ידיים שברצוני להניח לו תפילין. להפתעתנו הוא הסכים. אמרתי איתו את הברכה מלה במלה.

לפני שנפרדנו, מסרתי את מספר

ת. ארכיון

שיח חסידים

עם הרב צבי ונטורה עורך העלון באתי-לגני ומשפיע בבני ברק

המסר הכי בהיר:

המשיח חי - העם קיים

השמחה שהייתה בדרך-כלל נחלת חלקו של יענקל'ה העגלון החסיד - הרקיעה שחקים, כאשר התאפשר לו לנסוע בעגלתו עם חסידים נוספים לחצרות בית ה' לזכות ולקבל פני רבנו. בדרך הוא רואה אדם מבוגר כשעל כתפו מטען כבד. יענקל'ה מזמין אותו לעלות לעגלה. ההלך מתיישב ומחזיק את המשא על ברכיו.

"אתה יכול להניח את השק לידך" - הציעו לו החסידים - "אינך חייב כעת להחזיקו בידך". "חס ושלום" - הזדעק ההלך - "זה שאיפשרו לי כמחווה לעלות לעגלה" - "זה עדיין לא מקנה לי את הזכות להעמיס גם את החבילה הכבדה ולנצל את טוב ליבו של יענקל'ה"...

מזכיר סיטואציה מבדחת, בה אבי המשפחה החוגג שמחה אישית וזוכה שבני-ביתו מרעיפים עליו מתנות, מגלה לתדהמתו שמעל ערימת המתנות, מבצבת התשורה הראשית: מעטפה ובה חשבונית של סך המתנות שהוא נדרש לשלם..

"מה אשיב לה' - כל תגמולהי עלי"

כאשר אנו זוכים להעניק מתנה למלכנו-משיחנו נשיא דורנו ליום הולדתו - ו"א ניסן - לגרום לו נחת-רוח ולשמחו - חשוב שזכור: החבילה שאנו כביכול מגישים לו - היא חלק בלתי נפרד מהמשא הכללי של העגלה שהוא נושא עבורנו. הטובה האמיתית מתבטאת רק בזה שהוא מצידו אכן מוכן לקבל מאיתנו את המתנה.

השפעת הרבי שליט"א מלך המשיח - משה רבינו שבדורנו - אינה מתבטאת אך ורק בדאגתו הרחוקה לטלה החלש שבקצה העדר: למשלוח חבילת מצות להולנד, זוג תפילין לדאקאר שבאפריקה או דאגה למקוה כשר בניו-יורק וכהנה רבות. גם ההשפעות הגשמיות לכל הדור כמו המן והשליח והבאר, גם הם ניתנות ומועברות דרך הרועה הנאמן אשר לא יעזוב את צאן מרעיטו. על-כן חשוב תמיד לחרוט היטב על לוח ליבנו: "כי מידך הכל - ומידו נתנו לך".

האמנתי כי אדבר

"עצם הדיבור באמונה" - היה המשפיע הרב שלמה חיים קסלמן חוזר ואומר - "הוא עצמו פועל שלא תישכח לעד האמונה בה' ומשה עבדו". אין ספק שהכרזת האמונה מעומק הלב של הבן הנאמן - עם ישראל כולו - העומד בנסיון האמונה בצורה מעוררת השתאות שאין לה תקדים ואח ורע בדברי ימי ישראל - היא עצמה כבר מהווה נחת-רוח עצומה לרבינו כשהסיבה היחידה לאהבה המופלאה שמחזיר לו העם נעוצה בעיקר בכך שגם הוא אכן מאמין בנו ובכוחותינו באמת ומתמסר אלינו בחום ואהבה אין-סופיים.

נדרי לה' אשלם

חשוב להדגיש שמתנה אמיתית לנשיא הדור מתבטאת גם ובעיקר במעשה בפועל. אם אכן "כרתי ברית לבחירי" - נשבענו להיות נאמנים אליו, אזי חייבים גם לפרוע את הצ'ק וזה צריך להתבטא בפועל מ"ש במילוי ההוראות: עשרת המבצעים, י"ב הפסוקים לילדי ישראל, אות בספר-התורה וכו' ובענין שהזמן גרמא: "קימחא-דפסחא", חלוקת מצות שמורות והכנה לסדרים ציבוריים - בכל אתר ואתר, ועוד לפני כן נזכה לזבחים והפסחים בבית-המקדש השלישי, תיכף ומיד ממש.

ג' פרקים ליום	מזרה שיעור ברמב"ם היומי - ניסן פרק ליום
א	הלי שלוחין ושומעין פרק ג.
ב	הלכות תמידין ומוספין פרקים ו-ח.
ג	פרקים ט-י הלכות פסולי המקדשין פרקים א.
ד	פרק יא.
ה	פרקים יב-יג.
ו	פרקים יד-טו.
ז	פרק טז.
ח	פרקים יז-יח.
ט	פרקים יט-כ.

מכירת חמץ Online

כעת באתר הגאולה

www.hageula.com/chametz

או סרקו את הקוד באמצעות הסמארטפון

סוף כשר אשף

המטה להצלת העם והארץ | ת.ד. 6132 צפת

לנהוג כפי ההלכה

על פי הלכה אין כל חילוק בין ירושלים ועל למקום ביהודה ושומרון. כאשר זה כרוך בפיקוח נפש זהו מעמד ומצב שנוקטים את הפסק דין שבשולחן ערוך אשר אם זה שאלה של פתיחת הארץ - אסור למסור שום שעל מיהודה ושומרון!

(ש"ס במדבר השל"ט)

"לרעות" דהיינו לזון ולפרנס את אמונתנו וליישובה בנפש, על ידי ריבוי ההתבוננות וההעמקה באמונה זו גופא, עד שתתיישב היטב בהכרתו ובמילא לא יעלה בדעתו לעשות דבר מה בניגוד לדבר ה'.

והנה בזה היא סגולת המצה, בהיותה מאכל אלוקי הנעשה עפ"י ציווי השי"ת ונאכלת בזמן המיוחד בו מאירה אין סופיותו ית', הרי ע"י אכילה זו, נספגת האמונה ו"מתעכלת" ועד שנעשית דם ובשר מבשרו של האדם, חלק בלתי נפרד מאישיותו והכרתו.

האמונה בעצמות אין סוף

"ויאמינו בה' ובמשה עבדו", היה שלב הכרחי ו"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", כך גם בגאולה העכשווית. ולכן מבקש הרבי שליט"א מלך המשיח, לגלות בכל יהודי את האמונה

ב ע צ מ ו ת
א י נ - ס ו פ
ב ה , בגואל
ו ב ב ש ו ר ת
ה ג א ו ל ה
ש לו , אך כדי
ש א מ ו נ ה ז ו
ל א ת ש א ר

בבחינת "מקיף" מרחפת אי שם מעל אישיות האדם, אלא תהא חלק ממשי מאתנו "דם ובשר מבשרנו" הרי שהוא שולח מהמצות שלו לשלוחו ברחבי העולם הנוהגים לחלקם בליל הסדר או בסעודת משיח באחרון של פסח, להתעצם באמונה בגאולה האמיתית והשלימה הבאה עכשיו בפועל ממש מתוך שמחה וטוב לבב.

בתורת החסידות מוסבר כי האמונה בהיותה כח נפשי שמעל השכל, "מקיף", לוקה בחסר מסויים, בכך שהיא אינה מיושבת בנפש האדם ועד כדי המצב האבסורדי כתיאור חז"ל: "גנבא אפום מחתרתא רחמנא קרייא" (כגנב הנמצא בעיצומה של הפריצה ומבקש מהקב"ה להצליח בפריצה).

שכן ארץ ורעה אמונה

אבסורדי ביותר. מחד גיסא, ברור שהוא הגנב מאמין בה', ואמונתו היא אשר הקב"ה, הינו בעל היכולת הבלתי מוגבלת, שהרי אליו הוא פונה ודוקא בשעה זו. ומאידך, ברור לו לגנב, שאותו האחד בו הוא מאמין! אסר על הגניבה! ומצד היותו "כל יכול", בוודאי יוכל להמציא לו פרנסתו בדרך כשרה, ואם כן כיצד זה הוא משתמש באמונה לעשות היפך רצון השי"ת?

אלא משום שהאמונה נותרה אצלו בבחינת "מקיף" ואינה מיושבת בשכלו ועל כך הורנו דוד המלך "שכן ארץ ורעה אמונה", עלינו

מבשורה טובה לבשורה טובה. במקביל לחגיגות יום הולדתו של הרבי שליט"א מלך המשיח ביום י"א ניסן, החל בערב שבת קודש זה, הגיעו בימים אלה, המצות שנוהג לשלוח לקראת חג הפסח, על מנת לחלקם בארץ הקודש ובריכוזי חב"ד ברחבי העולם. אפייתם של מצות אלה נעשית בחצרות קודשנו - "770", ע"י תלמידי התמימים, כאשר הרבי שליט"א מלך המשיח משתתף אישית בשאיבת "מים שלנו" המשמשים לאפיית המצות וכן מפריש מהם חלה.

על חשיבותם של מצות אלו תעיד מעורבותו האישית במהלך משלוח המצות עדי קבלת האישור על הגתם ליעדם. מעורבות כה גבוהה, שלא נראתה במשלוחים אחרים לריכוזי חב"ד, גם כשנעשו עפ"י הוראתו. ואכן מה סודן של מצות אלו?

חיבור קוטבי

בהזדמנויות רבות, הדגיש הרבי שליט"א מלך את יחודה של המצה השמורה הנעשית בהידור רב, כאשר הזוהר מעניק לה את שני התוארים "מיכלא דמהימנותא" ומיכלא דאסוותא", שפירושו "מאכל האמונה" ו"מאכל הרפואה".

ביטוי זה של "מאכל האמונה" נשמע מוזר ואפילו סותר את עצמו: "מאכל" הינו אחד המושגים המאפיינים ביותר את העולם הגשמי, האכילה מזינה ובונה את הגוף הגשמי של האדם, לעומת זאת "האמונה" הינה מושג רוחני טהור הקשור לנפש האדם, שני מושגים קוטביים שקשה להבין כיצד ניתן לחברם יחד למושג אחד - "מיכלא דמהימנותא".

עצה והדרכה

לוח זמנים ושיעורים לפסח - תשע"ז

- הזמנים לפי שעות קיי:
- מכירת החמץ:** יש לבצע עד ליל בדיקת החמץ, יום ראשון י"ג ניסן בערב (9.4.17).
- בדיקת חמץ:** יום ראשון י"ג בניסן, בערב, מצאת הכוכבים (7:33 בערב).
- סוף זמן אכילת חמץ:** יום שני, י"ד ניסן (10.4.17) עד שעה 10:32 בבוקר.
- שריפת החמץ:** יום שני, י"ד ניסן (10.4.17) עד שעה 11:36 בבוקר.

ליל הסדר

- יין לארבע כוסות: 86 סמ"ק לכל כוס - שיעור רביעיית.
- כזית מצה: 27 גר' (כשליש מצה עבודת יד).
- משך אכילת כזית מצה: לכתחילה 4 דקות, למתקשים עד 9 דקות.
- כזית מרור: 19 גר'.
- כרפס: פחות מכשיעור לברכה אחרונה (פחות מכזית). מנהגנו לקחת בצל או תפוח-אדמה.
- סוף זמן אכילת אפיקומן: ליל הסדר, אור לט"ו ניסן, עד חצות - 12:40 בלילה.
- מוריד הטל: מתחילין לומר בתפילת מוסף של יום ראשון של פסח.

תיווך
סימן טוב
מכירה / השכרה
054-720-1765

הציבור הרחב נקרא לקיים את המנהג הקדוש שייסד מורנו הבעל-שם-טוב, לקיים את **סעודת המשיח** בחג האחרון-של-פסח, לפנות ערב "כי ביום הזה מאיר גילוי אורו של משיח" (בלשון הבעש"ט)

נוהגים לקיים סעודה זו באחרון-של-פסח, בבית הכנסת, (ובארץ הקודש ביום שני כ"א ניסן) לאחר תפילת מנחה נוטלים ידיים לסעודה על מצות, וגם נוהגים לשתות ארבע כוסות של יין כפי שתיוקן כ"ק אדמור"ד מהרש"ב נ"ע בשנת תרס"ו אכילת סעודה זו מחזקת בלב כולנו את האמונה בביאת המשיח ואת הצפייה לגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש "סעודות משיח" נערכות ברוב עם בכל אחד מבת-הכנסת של חב"ד ברחבי תבל ובבת-כנסת רבים נוספים בהתאם להוראת הרבי שליט"א מלך המשיח, אנו קוראים לציבור להשתתף ולהנהיג סעודות כאלה בכל מקום **יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד**

מטבעות כסף
לפדיון הבן / "זכר למהצית"
שטרות ומטבעות מיוחדים ולאספנים
המצליח בע"מ 04-8622-442